

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312232504
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2312232504.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: IKRA, s.r.o., so sídlom Váhovce 558, IČO: 36 251 551, zastúpeného advokátom: JUDr. Pavol Kolenčík, so sídlom Šaľa, Hlavná 56, o zaplatenie 402,68 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 26Cb/13/2013-154 zo dňa 6.6.2019, v spojení s opravným uznesením č.k. 25Cb/13/2013-176 zo dňa 30.1.2020, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 402,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 23.5.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní. Vo výroku II. súd žalobcovi priznal 100% náhrady trov konania.

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 427 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 a § 517 ods. 2 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník - ďalej aj len OZ).

3. Prvoinštančný súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný prevádzkovou činnosťou osobitnej povahy (automobilová preprava) vozidlom zn. Iveco Fliegel, EČV: GA 907 BN s návesom EČV: GA 143 YF, vedeného vodičom J. S., dňa 23.2.2011 spôsobil poškodenie motorového vozidla v správe žalobcu zn. Nissan Navara, EČV: GA 561 CB vymrštením kameňa spod kolesa vozidla žalovaného do čelného skla vozidla v správe žalobcu. Existenciu uvedenej skutočnosti mal súd za preukázanú (a medzi stranami nespornú) jednak výpoveďou strán sporu, ako aj záznamom o preverení škodovej udalosti. V konaní bolo ďalej preukázané, že poškodením čelného skla v dôsledku vyššie opísanej udalosti došlo na strane žalobcu k vzniku škody, avšak rozsah škody (v peniazoch) v konaní preukázaný nebol.

4. Rozsah a výšku škody žalobca preukázal doložením listinného dôkazného prostriedku - faktúry č. FA11 201758 vystavenej dňa 21.3.2011 splatnej dňa 23.4.2011, na sumu 402,68 Eur, ktorá suma mala predstavovať výšku škody žalobcu v spojitosti s predloženým výpisom zo štátnej pokladnice o platbe sumy 402,68 Eur dňa 18.4.2011. Predmetnými listinnými dôkaznými prostriedkami mal súd za preukázaný rozsah škody. Samotný priebeh škodnej udalosti vrátane príčinnej súvislosti, spochybnený žalovaným v konaní ani nebol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe čo do uplatnenej istiny vyhovel.

5. Prvoinštančný súd žalobe vyhovel aj v časti úroku z omeškania uplatneného v zákonnej výške, výška úrokovej sadzby ECB bola k prvému dňu omeškania vo výške 1%, do podania žaloby došlo k jej zníženiu na 0,75%, na základe čoho si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 402,68 Eur počnúc dňom 23.5.201, (správne 2011) t.j. po uplynutí písomnej výzvy na mimosúdny zmier.

6. V ods. 4 odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že opakovanej žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu absolvovania kúpeľnej liečby jeho právnym zástupcom nevyhovel, nakoľko uvedený postup je v rozpore s ust. § 183 ods. 2 CSP, o čom bol právny zástupca žalovaného upovedomený.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca ako plne procesne úspešná strana sporu má právo na náhradu trov konania v plnej výške.

8. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní, v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. V prvej časti odvolania uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti namietal, že súd rozhodol vo veci na pojednávaní 6.6.2019 bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Nie je pritom pravdou, že by súd prvej inštancie upovedomil právneho zástupcu žalovaného o neakceptovaní jeho žiadosti o odročenie pojednávania, žiadne upovedomenie v písomnej forme od súdu nedostal. Podľa odvolateľa súd týmto porušil ust. § 183 ods. 2 CSP. Právny zástupca žalovaného opakovane listami z 31.8.2018, z 28.11.2018, zo 4.3.2019 a z 2.5.2019 preukázal, že konateľ žalovaného trvá na osobnom zastúpení jeho osobou. Súd prvej inštancie pritom prvé tri vyhlásenia akceptoval a vyhlásenie zo dňa 2.5.2019 nevzal do úvahy a na pojednávaní dňa 6.6.2019 rozhodol bez účasti žalovanej strany. Keďže v žiadosti o odročenie pojednávania na deň 6.6.2019 bola splnená zákonná podmienka podľa § 183 ods. 2 veta prvá CSP, súd nemohol spravodlivo žiadať od právneho zástupcu žalovaného, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V druhej časti odvolania žalovaný uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že v ods. 10 odôvodnenia uvádza: „...avšak rozsah škody (vyjadriteľný v peniazoch) v konaní preukázaný nebol“. Naopak v ods. 12 odôvodnenia uvádza: „Rozsah a výšku škody žalobca preukázal doložením listinného dôkazného prostriedku - faktúry...“. Zdôraznil, že ide o jednoznačne zmätočné odôvodnenie rozsudku, keď na tej istej strane súd uvádza dve úplne rozporné tvrdenia. Odvolateľ poukázal na to, že odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku určil pre súd prvej inštancie povinnosť nariadiť vo veci pojednávanie, poskytnúť priestor stranám na argumentáciu a dokazovanie, posúdiť, či podľa tejto argumentácie je potrebné ďalšie doplnenie dokazovania a následne vo veci opätovne rozhodnúť, s odôvodnením z hľadiska všetkých stranami uvádzaných relevantných dôvodov a rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania. Po zrušení pôvodného rozsudku súd prvej inštancie vlastne okrem prvej povinnosti (nariadiť pojednávanie), ani jednu z uvedených povinností nesplnil. Žalovaný nemal možnosť pred súdom prvej inštancie konať z dôvodov uvedených v prvej časti odvolania a nemohol preto aktívne predložiť dôkazy, ktoré považuje za dôležité. V prípade, ak by žalovanému zo strany súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom, určite by súd nebol dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto žalovaný považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu za nesprávny a v rozpore s platným právom.

11. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne nevyjadril.

12. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, z podnetu odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo veci vydal dňa 30.1.2020 opravné uznesenie č.k. 26Cb/13/2013-176, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 26.2.2020, ktorým opravil odôvodnenie svojho rozsudku v ods. 10 tak, že vypustil časť poslednej vety za čiarkou „...avšak rozsah škody (vyjadriteľný v peniazoch) v konaní preukázaný nebol...“ Rozhodnutie

s poukazom na ust. § 224 CSP prvoinštančný súd odôvodnil tým, že pri vyhotovení rozsudku došlo v danej časti k zrejmej nesprávosti, keď bola nedopatrením prevzatá už nenáležitá časť odôvodnenia z predchádzajúceho rozsudku.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na žalovaným uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť, či postupom súdu v prvoinštančnom konaní došlo k znemožneniu žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nadväzne tiež, či v dôsledku toho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že po tom, ako odvolací súd uznesením č.k. 25Co/33/2017-88 zo dňa 25.10.2017 na odvolanie žalobcu zrušil predchádzajúci zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, súd prvej inštancie vytyčil pojednávanie na 24.4.2018, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, avšak keďže zistil, že vtedajší zástupca žalovaného zomrel, pojednávanie odročil na 26.6.2018. Na základe plnej moci zo dňa 26.4.2018 žalovaný sa nechal zastúpiť advokátom podľa záhlavia. Pojednávanie nariadené na deň 6.9.2018 bolo odročené z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na voľbách do Súdnej rady. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 6.9.2018. Advokát žalovaného prípisom zo dňa 31.8.2018 požiadal o odročenie pojednávania s tým, že od 20.8.2018 je dočasne práceneschopný, dňa 24.9.2018 podstúpi operáciu, pričom konateľ žalovaného pán Z. H. nesúhlasí s pojednávaním bez advokátovej osobnej účasti. K žiadosti pripojil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. Predmetné pojednávanie súd prvej inštancie na základe žiadosti žalovaného zrušil. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 4.12.2018. Dňa 21.11.2018 advokát žalovaného opätovne doručil žiadosť o odročenie pojednávania s tým, že od 20.8.2018 je dlhodobo práceneschopný. Operáciu podstúpil 24.9.2018 a jeho práceneschopnosť bola predĺžená do 14.12.2018. Opätovne pripojil vyjadrenie, že konateľ žalovaného nesúhlasí s pojednávaním bez jeho osobnej účasti, k žiadosti pripojil aj kópiu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti. Pojednávanie zo dňa 4.12.2018 bolo odročené na 19.3.2019. Advokát žalovaného žiadosťou zo dňa 4.3.2019 opätovne požiadal o odročenie pojednávania s poukazom na svoju dlhodobú práceneschopnosť s tým, že v súčasnosti je v rehabilitačnom procese, pričom dňa 21.5.2019 nastupuje na kúpeľnú liečbu v trvaní 28 dní. Opätovne uviedol, že konateľ žalovaného nesúhlasí s pojednávaním bez jeho osobnej účasti a pripojil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Súd aj toto pojednávanie zrušil a nariadil ďalšie pojednávanie na 6.6.2019. Žiadosťou zo dňa 2.5.2019 advokát žalovaného opätovne požiadal o odročenie pojednávania s tým, že v dňoch od 21.5.2019 do 18.6.2019 sa zúčastní kúpeľnej liečby a konateľ jeho klienta nesúhlasí s pojednávaním bez jeho osobnej účasti. K žiadosti pripojil predvolanie na kúpeľnú liečbu v uvedených dátumoch. Podľa zápisnice o pojednávaní dňa 6.6.2019 súd skonštatoval, že sa dostavil zástupca žalobcu, nedostavil sa žalovaný, ani právny zástupca žalovaného, a prijal uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil predmetný rozsudok.

16. Ako bolo uvedené vyššie, v ods. 4 rozsudku uviedol, že opakovanej žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu kúpeľnej liečby jeho právnym zástupcom nevyhovet, nakoľko je to v rozpore s § 183 ods. 2 CSP, o čom bol právny zástupca žalovaného upovedomený. Z obsahu spisu nevyplýva a

advokát žalovaného to poprel, že by ho súd upovedomil o tom, že nebude akceptovať jeho žiadosť o odročenie pojednávania.

17. V zmysle § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Podľa ods. 2 od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Podľa ods. 3 strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela, alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Podľa ods. 4, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo, alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

18. V civilnom súdnom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní a preto možnosť súdu odročiť pojednávanie je potrebné vnímať ako niečo výnimočné. Pokiaľ ide o odročenie pojednávania na návrh strany sporu, dôležitý dôvod, pre ktorý sa strana alebo zástupca nemôžu dostaviť na pojednávanie je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, pričom súd môže vychádzať len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti. Pri existencii dôležitých dôvodov, pre ktoré sa strana, resp. jej zástupca nemôžu zúčastniť na pojednávaní, musí byť kumulatívne splnená podmienka, že od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Pokiaľ dôvod na odročenie pojednávania existuje na strane advokáta, zákon vytvára konštrukciu, že ak je strana zastúpená advokátom a tento požiada o odročenie pojednávania z dôvodu prekážky na jeho strane, vždy od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, pričom z tohto pravidla existujú iba dve výnimky a to existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním (čo nie je daný prípad), a že advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom. Skutočnosť, že strana sporu odôvodnene trvá na zastúpení advokátom, musí byť pritom súdu náležite preukázaná. Odôvodnenosť pritom môže spočívať v dĺžke prejednávanej veci, vzťahu medzi advokátom a klientom, citlivosti prejednávanej veci, či osobitnej špecializácii advokáta. V cit. ust. § 183 ods. 4 CSP je potom zakotvená povinnosť súdu v prípade, že zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí dotknutú stranu. Za týmto účelom v zmysle § 183 ods. 4 CSP je strana povinná uviesť buď telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o žiadosti na odročenie pojednávania.

19. Vychádzajúc z vyššie popísaných skutkových okolností prípadu a uvedených právnych a teoretických východísk, odvolací súd uzatvára, že zástupca žalovaného preukázal listinným dôkazom, že na jeho strane je dôležitý dôvod (kúpeľná liečba), pre ktorý sa nemohol pojednávania nariadeného na deň 6.6.2019 zúčastniť. Keďže ale tvrdil, že nemožno spravodlivo žiadať, aby sa advokát dal v danom prípade zastúpiť iným advokátom, keď žalovaný trval na osobnej účasti svojho advokáta, bolo jeho povinnosťou zároveň so žiadosťou o odročenie pojednávania súdu preukázať, že žalovaný odôvodnene trvá na osobnom zastúpení splnomocneným advokátom (§ 183 ods. 2 CSP). Zástupca žalovaného ale ničím nepreukázal, že žalovaný resp. jeho štatutárny zástupca trvá na zastúpení splnomocneným advokátom, túto skutočnosť iba tvrdil v podanej žiadosti, pričom zároveň ani netvrdil a ani nepreukázal, že trvanie žalovaného na zastúpení splnomocneným zástupcom je odôvodnené. Zákon v cit. ust. § 183 ods. 2 CSP pritom priamo vyžaduje, aby strana, ktorá žiada o odročenie pojednávania zároveň preukázala, že odôvodnene trvá na zastúpení splnomocneným advokátom. Keďže potom neboli splnené podmienky cit. ust. § 183 ods. 2 CSP, od advokáta žalovaného bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa na predmetnom pojednávaní súdu dal zastúpiť iným advokátom a to o to skôr, že sa jednalo už o piatu žiadosť advokáta žalovaného o odročenie pojednávania súdu s poukazom na jeho zdravotný stav, v priebehu takmer roka. Odvolací súd preto uzatvára, že vzhľadom na to, že neboli splnené kumulatívne podmienky cit. ust. § 183 ods. 3 CSP pre odročenie pojednávania, nebolo povinnosťou prvoinštančného súdu pojednávanie nariadené na deň 6.6.2019 odročiť.

20. Následne v zmysle § 183 ods. 4 CSP súd je povinný upovedomiť stranu, ktorá odročenie navrhla iba o tom, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, čo nebol daný prípad. Citované ustanovenie neukladá súdu povinnosť upovedomovať stranu o neodročení pojednávania v prípade, ak strana vôbec súdu nepreukazuje, resp. nepreukáže, že zastúpený odôvodnene trvá na osobnom zastúpení splnomocneným advokátom. Okrem toho advokát žalobcu v predmetnej žiadosti o odročenie pojednávania v rozpore s ust. § 183 ods. 4 CSP neuviedol ani svoje telefónne číslo, ani elektronickú adresu, na ktorú by mohol byť upovedomený a tieto údaje neboli súčasťou ani plnomocenstva na zastupovanie žalovaného založeného v spise. Odvolací súd je preto toho názoru, že pokiaľ za daných okolností prípadu, súd prvej inštancie advokáta žalovaného neupovedomil o tom, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania nebude akceptovaná, neporušil procesné práva žalovaného a nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, lebo nedošlo k porušeniu procesných práv žalovaného v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. K druhému žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), je potrebné prisvedčiť žalovanému, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie sa nachádza rozpor, keď v závere ods. 11 súd uvádza, že rozsah škody (vyjadriteľný v peniazoch) v konaní preukázaný nebol a v ods. 12 uvádza, že rozsah a výšku škody žalobca preukázal doložením listinného dôkazného prostriedku - faktúry a zároveň výpisom zo Štátnej pokladnice o platbe danej sumy. Je zrejmé, že súd prvej inštancie iba nedopatrením pri použití odôvodnenia svojho predchádzajúceho rozsudku č.k. 26Cb/13/2013-37 zo dňa 15.5.2013 (str. 2 posledná veta) použil nesprávny text, pričom z celého textu odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie rozsah a výšku škody listinnými dôkazmi mal za preukázanú.

22. Odhliadnuc od toho, že s poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie svojím postupom neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, nebolo mu ani inak zabránené predkladať dôkazy (ktoré bližšie nešpecifikoval ani v podanom odvolaní) aj s poukazom na to, že advokát žalovaného prevzal zastúpenie dňa 26.4.2018 a práceneschopným sa stal až odo dňa 20.8.2018, pričom ani toto obdobie na predkladanie, či navrhovanie dôkazov v prospech žalovaného nevyužil. Žalovaný v odvolaní ani len nenaznačuje na základe akých možných dôkazov zo strany žalovaného by súd nebol dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V kontexte danej veci nie je ani zrejmé aké ďalšie dôkazy by mohli byť zo strany žalovaného produkované. Žalovaným popísaný odvolací dôvod, že nemal možnosť konať a nemohol aktívne predložiť dôležité dôkazy, je potom skôr odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, než žalovaným uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

23. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uzatvára, že nebol naplnený ani jeden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov a to, že by súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), ani že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správny, včítane závislého odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého a správneho výroku o náhrade trov konania, s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

25. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

28. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).